

Поуке једне катастрофе

Пише: Драгана Кањевац
уторак, 22 март 2011 11:44

Јапанска апокалипса буквално је потресла планету и изместила је из лежишта, како научници кажу, за десетак сантиметара. Свет је и метафорички потресен трагедијом и задивљен херојским држањем једног народа, који упркос, или баш због околности непријатељски настројеног природног окружења, прозводи супериорне резултате у сваком смислу. Оно што Јапанце издваја од осталих је и менталитетска црта неговања скромности и поштовања. У том смислу рекло би се да су Јапанци некакви контра-Срби: код њих влада беспрекоран ред и дисциплина у неповољном природном окружењу, а у плодној и питомој Србији људи су свадљиви и хаотични.

Упечатљиво сведочанство о првим сатима катастрофе послала је сарадница Политикине рубрике „Мој живот у иностранству“, Весна Белушевић [\[1\]](#), која двадесет година живи у Јапану. Кулминацију текста представља посета клавиристу у тачно заказано време, пар сати после првог удара. Човек у беспрекорном оделу је, ушавши у демолиран стан, са врата кренуо ка клавиру и приметивши да је померен, почео да га враћа на место, у намери да започне деликатан процес штимовања.

Невероватност ове епизоде за нас у Србији само је један од болних показатеља колико нам је систем вредности извитоперен, што би се рекло - као народ смо пукли начисто. Нека се јави онај коме је мајстор дошао на време, постаће вест у новинама! Непоштовање туђег времена у Србији је не само уобичајено, већ и знак некакве псеудошмекерске сналажљивости. Ако паркирате аутомобил у центру Београда сигурно знате о чему причам: колико вам се пута само десило да вас загради други аутомобил, чији ће се

Поуке једне катастрофе

Пише: Драгана Кањевац
уторак, 22 март 2011 11:44

власник у једном моменту појавити, уз образложење да је само ту нешто морао за пет минута да заврши. То је та наша локална теорија релативитета по којој је мојих пет драгоцених минута једнако сату твог неважног времена..ж

Каква је то сила која нас, контра-Јапанце, тера у смеру супротном од одговорности и поштовања других људи? Зашто је поштанска службеница којој сте пет минута пре краја радног времена донели пошиљку очајна и гневна јер сте јој покварили план да тачно у седам зажди на врата? Пружајући отпор према сваком рационалном устројству губимо огромну количину енергије стојећи у месту, као они јунаци Интернет хит снимка [2], који, враћајући се, изгледа, са напредњачког скупа кроз подземни пролаз, упорно иду уз покретне степенице које иду на доле, гласно се ишчуђавајући како се, ма колико корачали, ни за корак не померају, штавише иду помало и уназад!

И тако, док се Србија колективно креће у контра смеру, новости из апокалиптичног Јапана непрестано дају повод за болна поређења са постапокалиптичном српском свакодневицом. Један од таквих призора су и фотографије потпуно уништеног, па обновљеног друма пет дана после земљотреса [3]. Како се не сетити свих црвених врпци и вишеструких отварања наших аутопутева, срамоту од путне мреже, оних триста тридесет динара путарине за возњу слаломом по џомбама од Новог Сада до Суботице, на пример?

Неки снимци који су нам ових дана стизали из Јапана непријатно су слични са сликама српске свакодневице у последњих тридесетак година. Србима блиски, готово домаћи призори празних продавница, гужви у саобраћају уз рестрикције струје, наводе нас да схватимо: ми смо у Србији већ преживели неку врсту друштвеног земљотреса, цунамија и радијације уједно. Наш терен је до те мере озрачен непоштовањем живота, међусобном завишћу и трвењем да је следећи степен – ознака „неподесно за живот“.

Поуке једне катастрофе

Пише: Драгана Кањевац
уторак, 22 март 2011 11:44

Није се једном чуло протекле недеље на интернет форумима и Фејсбук препискама: „Ма нас је требало да рокне земљотрес!“, ваљда алудирајући на нашу тешку и погрешну свакодневицу. Не, земљаци, далеко било, никако нам не треба никаква шок-терапија! Никакви земљотреси и никакве бомбе, чак и оне послате у најбољој намери, као „шамар хистеричном детету“, како то виде домаће „прогресивне снаге“. Мајка Србија је јако, јако уморна и исцрпљена држава, између осталог и због агресивног лечења. А ако убрзо не сиђе са тих уклетих степеница, нема те терапије која ће деловати. Неко ће тада морати деци да каже истину.

---

[1] <http://www.politika.rs/rubrike/Moj-zivot-u-inostranstvu/Japan-zemljotres-bilo-je-jezivo.lt.html>

[2] <http://www.youtube.com/watch?v=emVt6KHkPUM>

[3] http://www.e-nexco.co.jp/pressroom/press_release/kanto/h23/0316f/